

[Voigt.]

me i de næste 2 eller 3 uger, således at der kan blive tid til at gennemdrøfte tingene.

Det er naturligvis ikke en underkendelse af de forhandlere, som har fundet frem til dette mæglingsforslag, eller af de medlemmer, som har stemt ja til forslaget. De har bare ikke som folketinget haft det afgørende instrument til rådighed, nemlig skattelettelserne. Vi må derfor ikke i denne kritiske situation lade denne mulighed henligge ubenyttet. Den ukloge og uigennemtænkte ændring af folketingets forretningsorden, som socialdemokratiet med følgepartier gennemtvang sidste sommer, vil medføre, at formanden på stedet vil afvise et dagsordensforslag, og vi kan derfor heller ikke nu komme til at stemme om det dagsordensforslag, der kunne bringe os ind på fornuftens vej.

Derfor vil fremskridtspartiet komme med dette dagsordensforslag ved anden behandling. Til den tid har vi imidlertid spildt kostbare timer ved at vandre dybere og dybere ned i den afgrund for det danske samfund, som mæglingsforslaget vil føre os ned i, og derfor skal dagsordensforslagets tekst frem allerede her og nu, således at man kan få tid til virkelig at gennemtænke dagsordensforslaget, inden man skal stemme om det. Jeg vil gerne citere dagsordensforslaget, som det bliver fremsat ved anden behandling:

»Idet folketinget udtaler, at lønfremgang gennem skattelettelser vil være et væsentligt element til klaring af den opståede situation på arbejdsmarkedet, og at tidspresset kan fjernes ved lov om udskydelse af konflikterne, går tinget over til den næste sag på dagsordenen.«

Fremskridtspartiet er også af den opfattelse, at omkring 30.000 personer mere vil blive kastet ud i en helt unødvendig arbejdsløshed, hvis dette mæglingsforslag, som nu ligger på bordet, bliver ophøjet til lov.

Fremskridtspartiet vil under det kommende udvalgsarbejde i nat naturligvis med al den styrke, det er muligt for os at fremelske, forsøge at få så mange partier som muligt ledt ind på den vej, som det er helt piskende nødvendigt at slå ind på, hvis dette samfund ikke skal køre helt ned i muddergroften.

Christophersen (V):

Jeg vil først rette et par ord til landets statsminister – som jeg byder velkommen hjem –

i hans egenskab af pressens minister. Vi skal jo i de kommende timer, i de kommende døgn, føre en debat og udføre et udvalgsarbejde her i huset om en sag af allerstørste betydning for os alle sammen, men det vil ske under omstændigheder, som efter venstres opfattelse er helt uantagelige for et demokrati. Det skal udføres på et tidspunkt, hvor den danske dagspresse er lammet, på et tidspunkt, hvor befolkningens muligheder for at følge, hvad der sker, for at blive informeret om, hvad det er for problemer, vi drøfter, hvad det er for synspunkter, partierne har, er yderst små og meget tilfældige. Og hvorfor er det sådan? Det er sådan, fordi en lille gruppe mennesker gennem ulovlige, gennem overenskomststridige konflikter undertrykker ytringsfriheden ved at forhindre den danske dagspresse i at udkomme. Det må efter vores opfattelse bringes til ophør, og jeg vil derfor gerne allerførst opfordre statsministeren til straks at tage et initiativ til at få bragt orden i denne sag. Vi kan ikke acceptere, at en så væsentlig bestanddel af vores demokrati som ytringsfriheden sættes ud af kraft, sådan som vi nu oplever det.

Derefter nogle ord om selve det lovforslag, vi står med. Det er jo ikke første gang, vi står over for at skulle ophøje et mæglingsforslag til lov, men det er første gang, folketinget skal tage stilling til, om det mæglingsforslag, der ønskes lovfæstet, også opfylder de krav, som det selv samme folketing har stillet til de næste 2 års lønudvikling. Det er det nye i situationen. Denne gang skal man i modsætning til tidligere overveje, om det mæglingsforslag, der skal ophøjes til lov, nu også respekterer de indkomstpolitiske beslutninger, som et flertal i folketinget har truffet. Vil dette mæglingsforslags gennemførelse betyde, at Danmark nu får den nødvendige indkomstpøolitik, eller vil det betyde lønstigninger ud over de 2 pct. om året, som et stort flertal har været enige om i hvert fald måtte være et absolut maksimum, ja, måske endda for meget? Det er det helt afgørende spørgsmål, og det vil være ud fra svaret på det spørgsmål, venstre vil tage stilling til det foreliggende lovforslag, for hvis dette mæglingsforslags gennemførelse betyder lønstigninger, der går ud over de 2 pct., skrider jo endnu en del af grunden under den økonomiske politik.

Vi har inden for et halvt år oplevet to devalueringer af den danske krone; den sidste skete her kort før påske. Virksomhederne har fået pålagt nye tyngende afgifter, sidst en el-